

ЖИВА ВІРА

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 7 Липень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

«Віра є підставою для надії, те, що
переконує про речі, недоступні
для споглядання» (Єв. 11:1).

НЕБЕСНИЙ ГОНЧАР

За задумом Небесного Гончаря як обставини цього світу, так і сили згори сприяють формуванню нашого характеру.

Часті удари по сирій глиняній посудині потрібні для видалення тріщин, які свідчать про те, що матеріал ще не досягнув належної міцності.

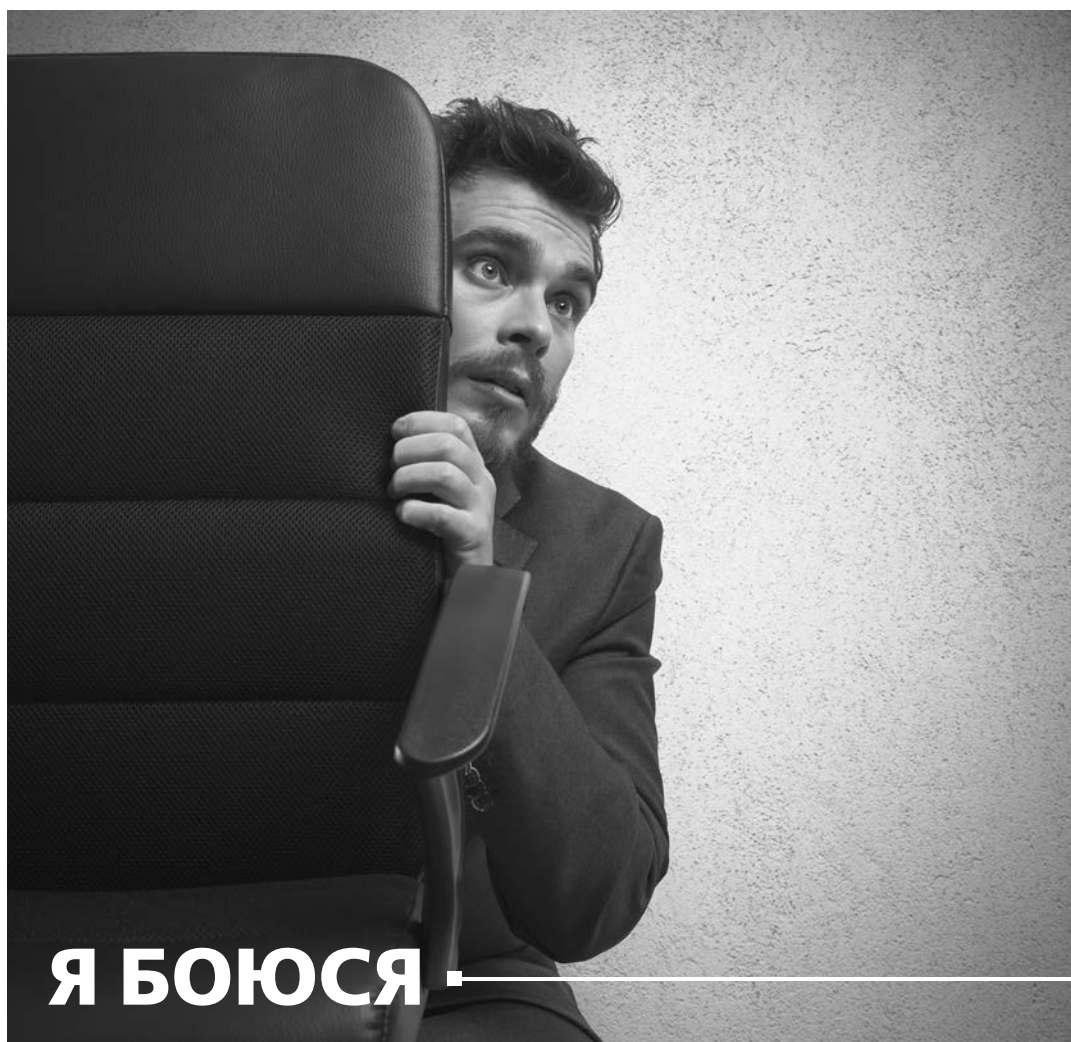
Тому великий Гончар, Котрий створив нас, часто піддає нас випробуванням і натискам. Ми спонукаємо Його це робити, вперто опираючись Його милості та бунтуючи проти життєвих проблем. Господь змінює нас не для того, щоб повністю зруйнувати. Якщо після повторної дії душа, яка спочатку опиралася, піддається Йому, Він зробить з неї посудину, здатну приносити користь. Жодна душа не може перебувати поза досяжністю Його перетворювального дотику. «І в руках ганчаря популась посудина, яку він із глини робив. І він знову зробив з неї іншу посудину, як сподобалося ганчареві зробити» (Єрем. 18:4).

Наш Небесний Гончар випробовує нас не для того, щоб визнати непридатними; Він постійно формує нас, наче глину. «Він місить та виробляє її. Він відриває від неї шматки і з'єднує їх... На деякий час гончар залишає її лежати в спокої... Коли глина робиться повністю придатливою, гончар продовжує роботу, формуючи з неї посудину. Він надає їй форму і, помістивши на ганчарний круг, обробляє та шліфує її. Він підсушує її на сонці, потім випалює в печі. Таким чином глина стає посудиною, придатною до вжитку» (Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 471, 472).

Господь "піддає ударам" наше норовливе й непоступливе життя, щоб облагородити його. Він руйнує частину черепка лише для того, щоб зробити з нього щось прекрасне. Бог ламає його частини тільки для того, щоб зробити його цілісним. Він "ранить" людину лише для того, щоб дати їй вічне зцілення.

Після того як гончар надасть посудині бажаної форми, він обпікає її в печі. Жар перетворює м'яку глину на міцний і красивий витвір.

Гончар уважно стежить за тим, щоб під час випалу посудини не торкалися одна одної. Адже якщо одна з них трісне, то трісне й інша. У великому Божому плані щодо нашого життя ми, перебуваючи в горнілі нещастя, можемо перебувати окремо один від одного. І все ж таки ми не самотні. З нами Христос. Бог допускає, щоб ми були випробувані й очищені, для того щоб у кожного з нас міг сформуватися індивідуальний характер. Він бажає, щоб кожен із нас силою Христа здобув перемогу, щоб ми могли опинитися серед спасених Ним.

Темним покривалом страх намагається огорнути життя людини. Сьогодні існує безліч фобій, які навіть складно класифікувати, але вони завдають великої шкоди душевному та фізичному здоров'ю людини. Мрії розбиваються через страх, підозри та недовіру. Руйнуються найкращі стосунки! Де корені страху? Як з ним боротися?

За поясненнями найкраще звернутися до Біблії. Страх поселився в серці людини відразу після гріхопадіння і став панівною силою в житті людей. «Я... злякався» (Бут. 3:10), – це були слова Адама після порушення заповіді Господа – не вживати заборонений плід.

Страх замінив довіру до Бога. Віру, яку Бог дав Адамові для забезпечення захисту та підтримки, сатана обернув на страх і почав використовувати його силу, щоб руйнувати життя людини. Страх став причиною недуг і хвороб.

Страх сковує розум і спонукає уяву малювати картини поразки та невдачі. Воля паралізується,

емоції забарвлюються в темні кольори, радість зникає, тіло починає хворіти.

Цікавою є притча про таланти (див. Матв. 25:14-29), у якій слуга, отримавши велику суму грошей, сховав і не пустив у справу свій «талант», хоч мав для цього всі умови. Він пояснює це так: «Я побоявся» (див. вірш 25). І потенціал цієї людини залишився нереалізованим.

Як перемагати страх? Потрібно розуміти, що життя завжди буде кидати нам виклики. І якщо ви постійно поступаєтеся страху, не опираючись, то станете його рабом, і він почне контролювати всі сфери вашого життя.

Ви можете успішно протистояти страху, використовуючи Слово Боже. Ісус приніс Себе як найбільшу жертву і звільнив нас від рабства страху. «А що діти стали спільниками крові й тіла, то й Він подібним чином став їхнім спільником, аби Своєю смертю знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола, і визволити тих, які через страх смерті все життя утримувалися в рабстві» (Євр. 2:14, 15). Нам знову доступні

зцілення, процвітання та життя.

Спаситель зупинив силу страху. Нам не потрібно більше жити в ньому. «Адже ви не одержали духа рабства знову на страх, але одержали Духа синівства, яким кличемо: Авва, Отче!» (Римл. 8:15).

Живучи вірою (на основі Слова Божого), ви можете очікувати, що отримаєте Божі благословення. Живучи зі страхом, ви збільшуєте шанси мати проблеми. Силою Христа ви здатні зупинити дію страху у своєму житті, припинивши мислити в негативному ключі.

Чим більше ви роздумуєте про страх, тим більше його стає в житті, і ви починаєте вірити в те погане, чого ще немає. Тому досліджуйте Слово Боже і перемагайте ним усякий страх!

«Зо мною Господь – не боюся нікого» (Псал. 118:6).

«Не бійся, бо Я тебе вкупив ...» (Ісаї 43:1).

Бог повторює Своєму народові знову і знову: «Не бійся!», «Тільки віруй!». Слова «Не бійся!» повторюються в Біблії сотні разів.

«...У любові немає страху, але досконала любов проганяє страх, оскільки страх несе страждання; хто ж боїться, той недосконалий у любові» (1 Івана 4:17, 18).

Бог є любов! У ньому немає страху. Перебування в Божій любові звільнить нас від страху. Якщо ми віримо, що Господь нас любить, то покладатимемося на Його обітницю і не дозволимо дияволу обманювати нас.

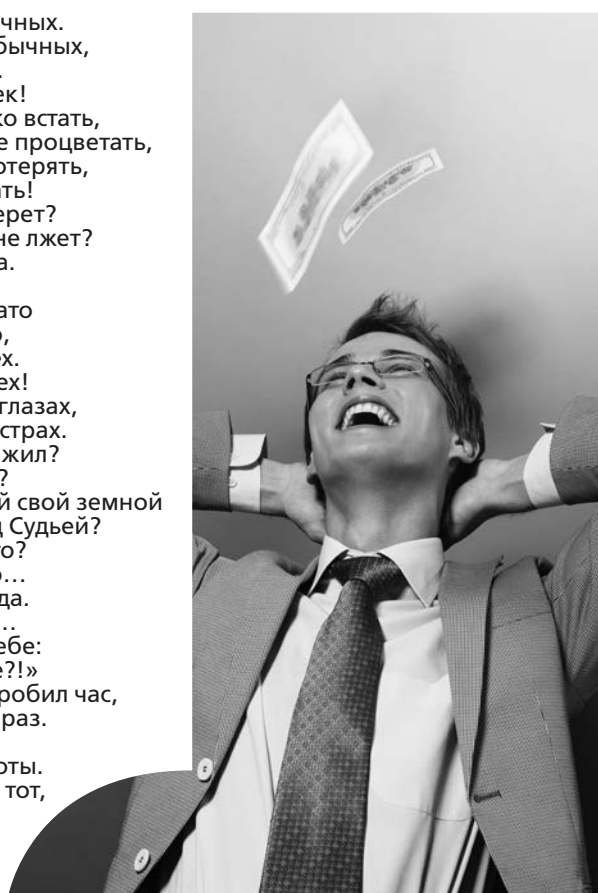
Починайте роздумувати про добре: «Те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали... про це роздумуйте» (Филп. 4:8). Довіряйте Божим обітницям! «Адже Бог не дав нам духа страху, але духа сили, любові й розсудливості» (2 Тим. 1:7). Сміливість приходить разом із силою любові, а вона приходить від Бога. Якщо ви покладаєтеся на Господа, то будете сміливими. Будуйте свою віру на тому, що сказав Бог, а не спостереженнях за навколишніми обставинами. Покладайтеся в усьому на Бога! Щодня досліджуйте Слово Боже, і сила радості, впевненості витіснить страх, покращиться не тільки ваше емоційне, а й фізичне здоров'я! Не бійтеся!

www.memo.im

ИСТИННОЕ БОГАТСТВО

Мир полон суеты и дел привычных. И мы живем в заботах дней обычных, Не замечая, что короткий век. Остановись, послушай, человек! Ты так спешишь на ноги крепко встать, Чтоб жить, как все, в богатстве процветать, Побольше взять, поменьше потерять, Царем готов любой ценою стать! Украл? И ладно... Кто же не берет? Солгал? И что же? Кто сейчас не лжет? Ударил? – Стерпит, это не беда. Обидел? – Ну какая ерунда! Нечестно поступал? Но ведь зато Есть дом, карьера, дача и авто, Как у людей, и даже лучше всех. Вот это жизнь! Вот это так успех! Да только счастья не видать в глазах, И с каждым годом возрастает страх. А дальше что? Зачем на свете жил? И для чего богатство то копил? Как встретишь день последний свой земной И с чем предстанешь ты перед Судьей? Шикарный дом, карьера и авто? Нет, погоди, ведь это все не то... Все на земле оставишь навсегда. А что для Бога? Грех и пустота... И скажешь ты, раскаявшись, себе: «Выходит, и не жил я на земле?!» Послушай, человек, пока не пробил час, Пересмотри приоритеты еще раз. И собери надежнее плоды – Любви, терпенья, веры, доброты. Запомни: истинно богат лишь тот, Чей клад ни моль не съест, Ни вор не украдет.

Галина Товстик

ДЛЯ ТИХ, ХТО ПЕРЕЖИВАЄ ВИПРОБУВАННЯ ТА РОЗЧАРУВАННЯ

Я просив у Бога сили, щоб досягти мети; проте я став слабким, щоб навчитися з лагідністю виявляти покору.

Я просив здоров'я, щоб звершувати великі діла; проте я став немічним, щоб звершувати кращі діла.

Я просив багатства, щоб бути щасливим; проте я став бідним, щоб бути мудрим.

Я просив влади, щоб здобути людську славу; проте я став беззахисним, щоб відчувати потребу в Богові.

Я просив усього, щоб насолоджуватися життям; проте я отримав життя, щоб насолоджуватися всім.

Я не отримав нічого з того, про що просив, проте знайшов усе, на що сподівався, навіть не підозрюючи про це.

На свої невисловлені молитви я отримав відповіді. Маючи такі благословення, я відчуваю себе найщасливішим!

ЗАЗИРНИ У СВОЄ СЕРЦЕ

Предметом наших роздумів будуть емоції, такі як лють, гнів і ворожість. Як ці емоції впливають на наше фізичне та психічне здоров'я? Які реакції викликають у нашому організмі?

Ворожість – поняття збірне. Воно включає і неприйняття, і ненависть, і неприязнь, і бажання зла, і мстивість. Ворожість – це не порив, а стійкий стан, нерідко навіть світогляд. Сповнена ворожості людина легко виходить із себе. Вона дратується через дрібниці, на які хтось інший і уваги не зверне. Кардіолог Роберт Еліот так описує людину, яку мучить почуття ворожості: «Вона схожа на реaktor, який спалює тонни палива, щоб зігріти кімнату розміром із собаку будку. На проблеми вартістю в два центи вона витрачає енергії на сотні доларів». Безсумнівно, подібна

реакція викликає в організмі людини стрес. Що це означає?

ГНІВ І СЕРЦЕ

В організмі стан ворожості викликає виразні фізіологічні зміни. У таких людей у кров надходить значно більше адреналіну і норадреналіну (гормону наднирників), ніж у миролюбних. Під впливом цих гормонів підвищується кров'яний тиск, звужуються судини, зростає частота серцевих скорочень. У злих людей підвищений і рівень кортизолу (гормону, що виробляється корою наднирників). Він сприяє затримці в організмі натрію, що може призвести до підвищення тиску. Надмірність кортизолу збільшує вміст жирних кислот і холестерину в крові, підвищуючи її згортання (наслідки – інфаркт, інсульт, тромбоз). Якщо ворожість стає стійкою рисою характеру, то проблеми з тиском і серцево-судинними захворюваннями згодом стають хронічними.

Численні дослідження показали, що гнів, лють й інші злі почуття часто призводять до хвороб серця. Серед людей, які мають високі результати з тесту ворожості, смертність від серцево-судинних захворювань втричі перевищувала смертність серед лагідних людей.

У злих людей вищий відсоток ризику інфаркту, ніж у курців або гіпертоніків. Терапевтам і кардіологам слід обстежувати своїх пацієнтів на гнів і направляти до психотерапевта для лікування. Небажання вирішити проблему застарілого гніву може призвести до передчасної смерті.

Дослідження, проведене серед студентів-юристів, показало, що за 25 років спостережень респонденти з високим рівнем ворожості вмирали в 4 рази частіше, ніж інші учасники дослідження.

ФІЗИЧНЕ І ДУХОВНЕ СЕРЦЕ

Більше тисячі років тому Біблія попереджала, що гріхи – невсущаючий гнів, ворожість, заздрість – роблять жорстокими серця людей. Цікаво, що це біблійне застереження повністю підтверджується медичною практикою. При розтині тіл більшості пацієнтів, які померли від серцево-судинних захворювань, видно, що артерії і тканини серця кальцинуються, стають твердими. Серце і справді перетворюється на камінь.

Згідно зі Святим Письмом, кам'яне, закрите, нечутливе серце перешкоджає спілкуванню людини з Богом, зі світом, з іншими людьми, з самим собою. Воно позбавляє її природної здатності мислити та розуміти: «Засліпив їхні очі, зробив кам'яними їхні серця, аби вони не побачили очима, не зрозуміли серцем і не навернулися, щоб Я оздоровив їх!» (Івана 12:40).

Коли ми говоримо «скам'яніле серце», то зазвичай розуміємо під цими словами лише душевну якість. Однак це не просто образний вислів, що характеризує жорстоку й байдужу людину. Він означає для багатьох фізичний стан серця, серйозно ураженого атеросклерозом. Люди з таким серцем часто страждають від стенокардії і відчувають напади болю й задихи.

Але невже біль, який відчуває людина при інфаркті або іншому серцевому захворюванні, – наслідок глибоко

похованого болю від таємного, несповіданого гріха, образи, непростощення або прихованої люті? Чи може серце хворіти від незцілених ран, в яких народжуються руйнівні емоції? Так, досить імовірно, що серце, змучене емоційно й духовно, виплескує свої муки через ураження судин і серцевих тканин. Ми всі звикли думати, що фізичний стан людини є визначальним: «У здоровому тілі – здоровий дух». Але Біблія вчить, що насправді все навпаки. Невидимий для ока стан душі й духу – ось що визначає наше тілесне здоров'я. Але, незалежно від того, фізичний чи емоційний стан ви ставите на перше місце, знайте, що вони тісно пов'язані. І ми лише починаємо осягати їх складну взаємодію.

Олександра Рощепій
за матеріалами книги Дона Колберта «Смертельні емоції»

ТЫ ПРИШЕЛ

Если сердце застыло от боли,
От утраты, что не возвратит,
Ты живешь в пустоте «поневоле»
И не знаешь, как можно так жить.

Эти строки я тем посвящаю,
Кому в жизни сейчас тяжело.
Боль тупую утраты я знаю,
Она тоже жгла сердце мое.

Я не могу понять причину боли.
Жестокость объяснит я не могу.
Мой крик души безудержный на волю
Не отпускаю, близких берегу.

И когда эта боль раздирала
Мое сердце на сотни кусков,
Я в мольбе на колени упала,
Я звала Тебя, любящий Бог!

Ты пришел! Ты меня не оставил!
От молитвы мне стало тепло.
Ангел тьмы мое сердце изранил.
Ты пришел! И мне стало светло.

Галина Товстик

ГАРНОЮ БУТИ НЕ ЗАБОРОНИШ

Вважається, що самопочуття жінок, її настрої багато в чому залежать від того, у що вона вбрана і як виглядає. Згадайте хоча б Попелюшку: зміна сукні перетворила брудно одягнену дівчину на красуню, гідну стати принцесою. Це доводять і популярні телешоу, у яких професійні стилісти за допомогою правильно підібраного вбрання, зачіски, макіяжу перетворюють жінку зі звичайнісінькою зовнішністю на красуню. При цьому складається враження, що зміна одягу та зачіски змінить долю, наповнить радістю й задоволенням повсякденне життя щасливиці, якій вдалося потрапити на це шоу.

Та, на жаль! Професійний макіяж змиється, бездоганна укладка волосся не протримається і двох днів, гарне

вбрання набридне, а згодом і вийде з моди. І повсякденні проблеми, турботи, тяготи життя знову залишать незгаданий відбиток на зовнішньому вигляді жінки. Або інша небезпека: життя ризикує перетворитися на гонитву за захопленими поглядами, на угоду яким багато представниць прекрасної статі жертвують величезну кількість коштів, сил і часу. А чи варто?

Існує думка, що бажання виглядати красиво суперечить Божому задуму, а прагнення бути чарівною і привабливою не збігається з Божою волею. Однак ви помічали, з яким захопленням трирічна дівчинка приміряє нові сукні, з якою пожадливістю задивляється вона на мамині туфлі на підборах? Що це – вроджені нахили, прояв гріховної натури чи закладене Господом прагнення до краси та гармонії?

Біблійні історії рясніють жіночими образами. І більшість біблійних жінок – красуні. Достатньо згадати Сару – дружину Авраама, яка і в похилому віці була настільки привабливою, що полонила серце навіть самого царя. Рахіль та Естер теж були красиві, станом і гарні на вроду. У Святому Письмі про благочестиву дружину написано так: «Сила та пишність – одяг її, і сміється вона до прийдешнього дня» (Прип. 31:25).

А ось побажання-благословення Божого народу: «Щоб були... наші дочки – немов ті наріжні стовпи, витесані на окрасу палати!» (Псал. 143:12).

Очевидно, Господь не має нічого проти жіночої краси.

Проте серед біблійних красунь є і Даліда, яка привела Самсона до духовного падіння, Єзавель – жорстока і підступна цариця, Саломея, за примхою якої був страчений Іван Хреститель. «Золота сережка в свині на ніздрі – це жінка гарна, позбавлена розуму» (Прип. 11:22), – попереджає Святе Письмо. Отож, краса від краси відрізняється.

Господь не проти жіночої краси. Навіть більше, Він створив жінку чарівною і привабливою. Бог вклав у її серце прагнення доглядати за собою так само, як і бажання прикрашати, облаштовувати свій дім, створювати затишок навколо себе. Тільки слід пам'ятати, що привабливість – як зброя: у разі невмілого поводження може завдати чимало лиха. Інструкцію з техніки безпеки при користуванні жіночою красою Господь також залишив у Біблії: «Хай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання волосся та навішування золота чи прикрашання одягу, а прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорожчим перед Богом» (1 Петра 3:3, 4).

«Краса – то омана, а врода – марнота, жінка ж богобоязна – вона буде хвалена!» (Прип. 31:30).

Справжня краса не виникає вранці біля дзеркала і не є наслідком візиту до візажиста чи косметолога. Справжня краса, яка наповнює небесним світлом навіть просту

зовнішність, здобувається в ширій молитві та служінні Господу. Ісус краще за будь-якого кутюр'є та стиліста прикрашає Своїми рисами характеру тих жінок, які прагнуть догоджати Йому. І ця внутрішня краса не приваблює хтиві погляди, не запалює пристрасть, а притягує до себе тих, хто потребує розради та підтримки, даруючи вітху ближнім.

Великий французький письменник Віктор Гюго колись написав про жінок так: «У цьому світі немає більш важливого призначення, ніж здатність бути чарівною, випромінювати радість і осювати своїм світлом похмурі дні, стати золотою ниткою в нашій долі...» Будемо ж по-справжньому красивими!

ПРИБИРАННЯ СЕРЦЯ

В хаті чисто, все прибрала,
Ні на мить не присідала:
Меблі витерла – блищать,
Шибки сонечком горять.

Всі почистила куточки,
І каструлі, і судочки,
На місця усе вернула
І про ванну не забула.

Одяг в шафі поскладала
Ще й в дворі позамітала.
Чистотою всюди пахне,
Чоловік прийде і «ахне»!

Не пройшов цей день даремно,
Сяду – так довкіл приємно,
Бо на славу потрудилась!
Але дуже я втомилась...

В тиші думка промайнула:
– А духовно я заснула...
Зрання почала трудитись,
Що забула й помолитись.

Погляд зупинивсь на мить –
В кутку Біблія лежить...
Підійшла, взяла у руки,
А на ній – стільки пилюки!

Давно її не читала –
Все робота й часу мало.
Треба, мабуть, почитати.
Чую голос: "Можеш спати.

Почитати іще встигнеш,
Коли трохи відпочинеш..."
Хто сказав це, здогадалась,
Стрепенулася, злякалась.

Настрій поганенький став,
Сон подівся, геть пропав.
Стала думати – гадати:
"Треба серце очищати.

Тут роботи багатенько,
Бо спокушуюсь частенько.
Кожен куток серця грязний,
Гордість в ньому – гріх заразний.

Ненавмисно ображала
І за гріх це не вважала...
Когось колись засудила –
Так грішок і заробила...

Де покірність, терпеливість?
Співчуття де і де милість?
Душа плаче і болить –
Серце зовсім не блищить...

Жить не хочу абияк,
Приберу все, що не так,
Почну з Книгою дружити,
Стану Богові служити".

На колінах у покорі
Помолюсь в своєму горі.
Скажу: "Господи, прости,
Серце чисте сотвори,
Щоб усі його куточки
Так сіяли, як судочки!"

Галина Корж

БОЖА ЛЮБОВ ШУКАЄ

Марія – загублена душа (переказ оповіді Моріса Вендена)

В одному гірському селищі серед мальовничої природи жила багата сім'я: дві сестри та брат. Брат був опорою сестер, їхнім захисником і годувальником, але усім в домі керувала старша сестра. Вона була енергійною, рішучою, вольовою. Далеко за межами селища ця молода жінка славилася як прекрасна господиня; жодне весілля, жодна гучна гостина в околиці не обходилися без її участі та керівництва. Однак її сувора, навіть дещо жорстка вдача відштовхувала від дівчини молодих хлопців, ніхто не набирався до неї у наречені.

Молодша сестра була повною протилежністю старшій – тонкої душі, вразлива, ніжна, лагідна, люб'язна і дуже вродлива. Не один юнак зупинявся, щоб помилуватися її гнучким станом, зазирнути в її темні, мов східна ніч, очі. А яке у неї було волосся – пишне, хвилясте, чорне, як вороньове крило! Не один мріяв назвати її своєю. Однак старша сестра пильнувала за порядком.

Тільки одній особі дозволялося заходити без будь-яких умов і причин в цю домівку. У селищі була невеличка синагога, і її молодий служитель Симон – далекий родич сестер і брата – був частим їхнім гостем.

Як сестри любили його відвідини, особливо молодша! Як вона любила слухати його захоплюючі оповіді священної біблійної історії! Він здавався їй таким недосяжним, святим та Божим... Однак за зовнішньою поборністю ховалося розбещене серце.

ВІВЦЯ ЗАБЛУКАЛА

Фатальна краса молодшої сестри справила непереборне враження на Симона. Одного разу, переступивши через власні настанови та повчання, Закон та сором, він ввів цю юну дівчину у гріх. Пішли селом чутки:

"Марія впала у гріх".

Однак вона була настільки благородна, що не видала імені свого спокусника нікому, навіть старшій сестрі. Симон залишився в тіні, а що ж робити їй, молодій, безпорадній, зганьбленій? Брудні жарти, безчестя, наруга... Бідна дівчина кидається із сторони в сторону, шукаючи виходу, але ще більше заплутується. Врешті-решт вона просто йде з дому. І не знала вона, що цей крок приведе її у ще темніші нетрі. «Овечка» відбилася від «кошари» й остаточно заблукала.

Дорогий друже! Чи впізнаєте ви себе? Усе, дороге серцю, залишене, рідний дім – позаду. Вас ніхто не може або не хоче зрозуміти. Ви нікому не потрібні. Найкращі друзі – зрадили, знайомі – відвернулися.

У ТЕРНЯХ ГРІХА

Марія спустилася в невеличке місто в долині – Магдалу (ось чому у неї з'явилося друге ім'я – Магдалина). Тут вона мусила тяжко працювати, щоб хоч якось прожити. Ціною великих зусиль і жертв вона зібрала чималу суму грошей. Але що ж з ними робити? У ті часи скарби закопували на подвір'ї

власного дому або ж на своєму полі, але у Марії не було ні одного, ні другого. А гроші усе важче було зберігати.

Якось вона побачила караван єгипетських купців. А якщо у них купити на ці гроші якусь дорожку річ? Адже річ легше зберігати. І що ж вона купила? Пляшечку із білого алебастру з дорогоцінним пахучим миром.

Життя Марії ніби почало налагоджуватися, але і тут її фатальна краса не дає їй спокою, а слава її як блудниці тягнулася за нею, де б вона не з'являлася. І Марія стала на погану дорогу, опустила на самісіньке дно.

Друже, де ви? Чи відчуваєте ви, що заплуталися? Але всі спроби вибратися з терня гріха призводять до того, що ви ще більше заплутуєтесь.

З невимовним болем і співчуттям Небесний Пастир спостерігає, як ви раните свою душу й тіло. З якою радістю Він кинувся б вам на допомогу, щоб застерегти й урятувати! Але ні! «Рикаючий лев» – диявол – рикає на цілий Всесвіт: пред'являє права на всіх жителів Землі!

ВІВЦЯ ПОДАЄ ГОЛОС

Душа Марії змучена докорами сумління, спогадами про рідний дім. Та про повернення не може бути й мови. І хоч серед людей ця красуня виглядала привабливою, безтурботною, а її безжурний сміх лунав то тут, то там, серце її зазнавало мук, вона зненавиділа саму себе. Душа її плакала, ридала й голосила, але ніхто не чув цього беззвучного крику, та якби й почув, усім було байдуже до її душі, їх цікавило тільки її тіло.

Був тільки Один, Хто давно знав про загублену овечку, Хто Своїм гострим слухом вловлював її жалібний крик і поспішав на цей голос. Він вийшов, щоб шукати і знайти.

О, загублена Божо дитино! Ви закривавлені? Поранені? Близькі до загибелі? Виникають похмурі думки: «Ніж так жити, краще не жити»? Подайте голос! Будь ласка, скажіть: «Ісусе, рятуй мене!» Вигукніть разом із псалмистом: «Я блукаю, немов та овечка загублена, – пошукай же Свого раба» (Псал. 118:176). І не тому, що Пастир не знає, де ви перебуваєте, а для того, щоб надати Йому право на ваші пошуки. Так, саме право! Як це не вражає звучити, але Божою любов, котра дарує свободу всьому Своєму творінню, поставила себе в залежність від вашого «Ісусе, рятуй мене!»

ПАСТИР ВИРУШАЄ НА ПОШУКИ

Одного разу в Магдалі поширилася чутка: "У місто прийшов відомий мандрівний Пророк!"

Народ натовпами подався на берег моря, де Він проповідував. Побігла й Марія. І не знала вона, що саме заради неї, Його дорогоцінної згуби, Він – Божественний Шукач – прийшов сюди. Ось вона протискається крізь щільний натовп, ось добирається до самої води, до самісінького човна, із якого проповідує Учитель, і... завмирає. Просто на неї дивляться такі лагідні, такі проникливі очі, котрі

все розуміють, усе прощають. Вони говорять до її серця: «Я чую твій крик, твоє голосіння. Я все розумію без слів. Я прийшов шукати і знайти тебе».

Довго Добрий Пастир виплутував цю овечку із терня гріха... Сім разів Він підносив могутні молитви за цю загублу душу. І врешті-решт вона повернулася додому. Увесь Всесвіт наповнився співом Могутнього Велета, Його тріумфуючим соло перемог: «Тіштеся зі Мною! Я знайшов Свою загублену овечку!» «Господь, Бог твій, серед тебе, – Велет спасе! Він у радості буде втішатись тобою, обнови́ть любов Свою, зо співом втішатися буде тобою!» (Соф. 3:17).

Великий Небесний Переможець палко бажає заспівати і про вас, шановний читачу. Чи дозволите ви Йому заспівати тріумфальний гімн про Його перемогу? Чи сповнитесь Небо Божественним псалмом?

БІЛЬШЕ НІЖ ПЕРЕМОГА

Великий Шукач – Великий Переможець! Пошуки Його любові вінчає не просто перемога, а більше ніж перемога! Він не просто шукає Свою загублену вівцю, знаходить її і повертає до кошари. Він творить із нікчемного і пропащего дорогоцінне, визначне, грандіозне.

Марія Магдалина... Колись загублена, грішна... Це вона ходила за Ісусом в Його подорожах і служила Йому. Це вона обмила Його ноги своїми слізьми, обтерла волоссям і цілувала. Це вона розбила алебастрову пляшечку дорогоцінного мира, купленого ціною великих жертв, і вилила на голову свого Спасителя. Пам'ять про цей учинок Він поніс у ніч найстрашнішого випробування як запоруку тієї незмінної любові, котру протягом усієї вічності будуть дарувати Йому викуплені (див. Е.Уайт. Христос – надія світу, с. 559, 560).

Це Марія першою прибігла до порожньої гробниці, де лежало тіло її Господа, і їй першій з'явився Він воскреслим. «Просяються її численні гріхи, бо дуже вона полюбила» (Луки 7:47). А в Божому Царстві найближче до престолу Господа стоятиме саме вона, Марія.

«Найближче до престолу стоять ті, хто колись ревно служив сатані, але, подібно до головешки, був захоплений із вогню, і з глибоким, щирим посвяченням пішов за своїм Спасителем» (Е. Уайт. Велика боротьба, с. 665).

Шановний друже! Великий Шукач приготував вам місце поруч із Марією і поруч із Собою. Чи займете ви його?

Ольга Стасюк

ПРАВИЛЬНА РЕАКЦІЯ НА КРИТИКУ

«Мені байдуже, що ви про мене думаєте, тому що я не думаю про вас взагалі», – ці слова приписують Коко Шанель.

Зручна позиція, чи не так? Ми можемо відгородитися від думки навколишніх людей стіною байдужості, сховатися у власному маленькому світі, прикрившись ширмою апатії. Та насправді так хочеться, щоб нас цінували і поважали. А якщо нас відкидають, це завдає болю. Найлегший спосіб уникнути тих, хто відкидає та критикує, – припинити про них думати і не помічати таких людей. Утім, це не біблійна позиція, хоч багато християн саме так і робить.

ТРИ КАТЕГОРІЇ ЛЮДЕЙ

Що б ми не робили і за що б не бралися, завжди знайдуться люди, котрі будуть нами незадоволені, навіть якщо ми все робимо правильно. Чи не так було і з Ісусом? Одні говорили, що Він – Син Божий, інші – що в Ньому біс (див. Матв. 14:33; Івана 8:48, 10:20).

Сам Ісус сказав: «Горе, коли будуть хвалити вас усі люди» (Луки 6:26).

Так сталося з лжепророками, з тими, хто лестив народу і говорив те, що люди хотіли чути. Якщо ж не хочете догоджати і лестити, приготуйтеся до критики.

Я помітив, що існує всього три основні категорії людей. До першої належать ті, хто критикує всіх і все навколо. Їм неважливо, справедлива

ця критика чи ні, – важливий сам процес. Можливо, у них було непросте дитинство. Принижуючи та критикуючи інших, ці люди, напевно, здаються кращими у власних очах. Можливо, дають про себе знати більш пізні психологічні травми, усвідомлення малозначущості або різні комплекси. Причиною критики може бути і звичайна людська заздрість. Як би там не було, але для таких людей критикувати інших – стиль життя.

До другої категорії належать люди, які намагаються вас переробити. На їхню думку, ви не відповідаєте певним стандартам і уявленням, які в них склалися. Це може бути ознакою духовної гордині, адже людина не здатна змінити навіть своє серце (див. Матв. 6:27), не кажучи вже про те, щоб змінювати інших. Це – перевага Бога. Проте ці люди намагаються змінити вас. Згадайте, як будували Вавилонську вежу: «І сказали вони один одному: „Ану, нароби́мо цегли, і добре їй випалімо!“ І стала́ся цегла для них замість каменя» (Бут. 11:3). У цій історії закладений і духовний зміст. Вавилонська вежа – спроба досягти Бога людськими зусиллями.

Цегла – предмет певної форми і розміру. Цікаво, що в Старому Завіті Бог велів будувати жертвенники з нетесаних каменів (див. Вих. 20:25). Ті камені, до яких доторкався тесак людини, вважалися опоганеними. Однак кому з будівельників Вавилонської вежі потрібні неотесані камені? Вони тільки псувалимуть загальну картину рівної кладки. Тому будівельникам завжди так необхідні однакові, "знеособлені" цеглини.

І, нарешті, третя категорія. Цим людям просто немає до вас діла. І не тому, що ви хороша чи погана людина. Просто ви перебуваєте поза колом їхніх інтересів.

Вони можуть вам щиро усміхатися і обговорювати з вами останні новини, але ви їм байдужі.

ДОКІР ЧИ ОСУД?

Може скластися враження, що грань між докором та осудом дуже тонка і не завжди можна відрізнити одне від іншого. Насправді це не так. Читаючи Святе Письмо, ми ніде не знайдемо, щоб Бог діяв приховано. Якщо Він посилав пророків, вони викрикали в гріхах безпосередньо. Якщо Господь Сам говорив, то звертався до людини прямо. Так само робив і Син Божий, викриваючи світ і релігійних діячів. Критикани ж, як правило, не діють відкрито, волюючи залишатися в тіні. І це не що інше, як поширення пліток.

Однак ідеться не про викриття гріхів, а про нашу реакцію на критику. Як визначити, наскільки вона справедлива? Адже є люди, які щиро

бажають нам добра, хочуть допомогти і вказати на наші промахи. Вони не належать до трьох основних категорій, описаних вище. Такі люди діють прямо, не завуальовано під «благі» наміри.

Незаслужена критика чи щире бажання допомогти вам виправитися? Де проходить межа між ними і як її визначити? Як дізнатися, чи справді це Бог звертається до вас, використовуючи інших людей?

Думаю, для вирішення цих питань є лише один спосіб: зайняти правильну позицію перед Господом, надаючи Йому можливість у такий спосіб діяти в нашому житті.

ЗАЙМАЮЧИ ПРАВИЛЬНУ ПОЗИЦІЮ

У Нагірній проповіді Христос виголосив дивовижні слова: «А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, благословляйте тих, що проклинають вас, робіть добро тим, що ненавидять вас, і моліться за тих, що кривдять і переслідують вас, щоб бути вам синами вашого Отця, що на небі» (Матв. 5:44, 45). Це найкраще, що ми можемо зробити: молитися за тих, хто нас критикує, і благословляти їх! Це найправильніша позиція в наших стосунках з Богом і такими людьми.

Здається, що це непросто – молитися за своїх ворогів і за тих, хто завдає нам болю. Чим сильніша образа, тим палкішою має бути молитва. І це справді принесе плоди! У серці настане мир Божий. Проте це ще не все: займаючи правильну позицію перед Господом, ми відкриваємо своє серце і даємо Йому можливість вносити в наше життя Його корективи.

Загалом неважливо, яку позицію люди займають щодо нас. Важливо те, як ми реагуємо на це. І тут є два варіанти: закрити своє серце, уникаючи таких людей, або молитися за них. А критика звучатиме завжди. Якщо ж ви хочете, щоб усі про вас говорили тільки добре, дотримуйтеся поради відомого американського письменника і видавця Елберта Гріна Хаббарда: «Хочеш уникнути критики – нічого не роби, нічого не говори і будь ніким».

ВІРА ЗВІЛЬНЯЄ СЕРЦЕ

«І Серцезнавець Бог... вірою очистивши їхні серця» (Дії 15:8, 9).

Один чоловік мав криницю, з якої черпав воду для всіх своїх потреб. Оскільки вода була солонуватою, він опріснював її для пиття та приготування їжі. Одного разу, коли він цим займався, до нього прийшов сусід і запитав, чому той не викопав нову криницю. Чоловік знизав плечима: «Я багато років опрісню воду. Усе гаразд, я звик».

Часом ми звикаємо до певного способу мислення. Навіть знаючи: це не зовсім те, що потрібно, ми вважаємо таке мислення «правильним» просто тому, що воно нам знайоме. У релігійній сфері існує подібна практика. Багато знайомих уявлень про Бога здаються «правильними», тому що вони існують уже протягом довгого часу.

На одній із фресок у старій церкві зображене суворе око, вписане в трикутник, а внизу – підпис: «Всевидяче око». Які асоціації викликає ця картина? Страх, тремтіння, невпевненість, побоювання... Людині, у свідомості якої закарбована така картина, складно прийняти істину, що Бог прощає, розуміє, співчуває та милує.

Текст Дії 15:8, 9 повідомляє, що Богові відомі наші потаємні думки. Він краще за нас знає, наскільки сумнівні деякі з наших уявлень про Нього. Йому також відомо: якщо наша думка про Нього не зміниться, ми зосередимося винятково на ділах (що й робить безліч християн), а не на довірливих взаємовідносинах із Господом. І не важливо, скільки правильних діл ми робимо, побоювання щодо Бога не будуть усунуті з наших сердець, якщо ми не пізнали, який Він.

Ісус сказав: «Хто слухає Моє слово і вірить у Того, Хто послав Мене, має вічне життя» (Івана 5:24). Коли ми пізнаємо Бога, наші страхи й сумніви щодо Нього поступаються місцем радості від відкриття того, наскільки Він реальний і близький та наскільки розумний і надійний Його план для нашого життя. Наділяючи нас розумінням Самого Себе, Бог назавжди усуває з нашого серця всі причини, через які ми не відчували бажання бути Його друзями. І в міру того як наша віра в Господа зростає, ми все більше спілкуємося з Ним і наші взаємовідносини постійно поглиблюються.

Когда тебя закружит суета,
Когда наступит время испытаний,
Покажется, что нет конца страданьям,
Доверься вечной благодати Христа.

Еще хочу тебе, мой друг, сказать,
Когда пойдешь дорогой каменистой,
Быть может, очень трудной и тернистой,
Умей любить, молиться и прощать.

И пусть душа твоя не унывает,
Что на земле и ненависть, и зло,
Но как на небе солнце всем сияет,
Так людям ты дари свое тепло.

А. Н.

ХВАЛА ТА ПРОХАННЯ

Молитва подібна до дихання: вдих-видих. Видих душі – це хвала та вдячність Богові.

А вдих – це прохання: ми відкриваємо серце й простягаємо руки, щоб одержати Боже благословення. Як не можна тільки вдихати або тільки видихати, так і молитва не може бути тільки проханням без прославлення.

Божі благословення спонукають нас дякувати Йому, а наше прославлення дає Господу можливість ще більше благословити нас.

На жаль, люди часто забувають віддавати Богові хвалу й подяку. Навіть просячи щось у Господа, ми повинні водночас дякувати Йому.

Хлопчик пустував на даху гаража. Раптом він спіткнувся й почав швидко сповзати до краю. Бешкетник перелякано вигукнув: «Господи, допоможи, благаю!» Тієї ж миті він зачепився брюками за цяхи і повис на ньому. «Уже все гаразд, дорогий Боже, можеш не турбуватися про моє прохання. Мої штани втримали мене». Яка невдячність! У Біблії сказано: «Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвиги Його з похвалою! Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте» (Псал. 99:4). «До Нього я кликав устами своїми, і хвали Йому – під моїм язиком!» (Псал. 65:17).

Даниїл «в три усталені пори на день падав на свої коліна, і молився та славив свого Бога» (Дан. 6:11). І Павло дає нам хорошу пораду: «Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6).

Отже, якщо ви хочете навчитися спілкуватися з Богом, то насамперед навчіться прославляти Його та дякувати Йому. Ми повинні кожну молитву починати й завершувати хвалою й подякою. Цього навчає Ісус у Своїй молитві. Ми здобудемо неоціненний досвід, якщо в труднощах дякуватимемо Богові. Після спілкування з Ним забуваються всі проблеми і наш настрій покращується. Уже кілька разів я схиляв коліна й хотів поскаржитися Богові, але внутрішній голос нагадував мені: «Спочатку подякуй Йому!»

Коли ж я прославляв доброту й терпіння Господа, коли дякував за жертву Його Сина, дар Святого Духа, охорону ангелів, за Біблію, моє життя, добробут моєї сім'ї та моїх друзів, за їжу й одяг, обіцяне Небо і заповнення у вічному житті, тоді мені ставало соромно і я вже не міг нарікати та скаржитися. Це рівнозначно докору на адресу людини, котра подарувала вам мільйон, а в тих грошах була одна надірвана купюра.

Ми з легкістю висловлюємо в молитвах численні прохання. Проте і тут можемо припуститися помилок. Якщо ми про щось просимо Бога, це не означає, що повинні вмовляти Його або щось вимагати від Нього. Просто нам слід відверто поговорити з Ним про свої проблеми й бажання.

ЯК ЗНЯТИ НАПРУЖЕННЯ?

«І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив» (Бут. 2:1-3).

У прекрасній країні Португалії є давній монастир, розташований на вершині високого стрімчака. Відвідувачі, які виявили бажання піднятися в монастир, можуть милуватися чудовим краєвидом, що відкривається з гори на околиці. Єдина можливість потрапити до монастиря – це піднятися на стрімчак у плетеному кошику, який на мотузці піднімає й опускає старий чернець.

Одного разу сивочолий чернець спускав у кошику над урвищем екскурсовода та єдиного відвідувача монастиря, котрі оглянули давню споруду. Раптом кошик почав розкинутися. Відвідувач злякався, повернувся до екскурсовода і тремтячим голосом запитав: «Пане, як часто тут замінують мотузку?» Кам'яне обличчя екскурсовода не здригнулося, коли він відповів: «Щоразу, коли стара мотузка обривається».

Неважко уявити, в якому напруженні перебував відвідувач, доки вони спускалися. Так і в житті – тисячі людей опиняються в схожих обставинах, постійно підштовхуючи себе, нагнітаючи переживання. Тривога зростає. Багато хто намагається виконати якомога більший обсяг роботи за короткий час.

А коли день закінчується, вони повертаються додому вкрай виснажені, лягають на диван і вмикають телевізор. І так щодня. З'являється хронічна втома. Мотузка готова обриватися.

До чого це призводить? Що може змусити нас сповільнити біг? Чи навчимося ми знімати напруження? Що допоможе нам зрозуміти: найбільша радість життя – це аж ніяк не придбання речей, а стосунки, побудовані на любові, – у сім'ї, з друзями, з Богом? Як дати відпочити нашому мозку, звідки черпати духовні сили, аби протистояти стресам?

Це досить складні запитання. Щоб відповісти на них, повернімося в ті часи, коли виникла людська раса. Коли люблячий Творець створив планету Земля, Він наділив людей усім необхідним для життя, здоров'ям і цілковитим щастям. Повітря й вода були чистими, фрукти, горіхи та злаки росли у великій кількості й сприяли зміцненню здоров'я. Променисте сонячне світло огортало наших прабатьків теплом.

Праця зміцнювала їх і була частиною щоденних турбот. Бог звелів, щоб вони «доглядали» за садом. Задоволення, отримане від роботи, було тільки на користь здоров'ю. У тісному спілкуванні люди ділили радість життя. Вони були створені для щастя – щастя як результату взаємин з їхнім Творцем, сповнених любові, довіри й послуху. Та хіба Адам і Єва страждали від хронічної втоми? Хіба вони працювали сім днів на тиждень по 18 годин на добу, доки не виснажувалися повністю? Чи вони все ж таки зупинилися й відпочивали?

субот. Бог задумав цей день для спілкування – день, коли ми ближче пізнаємо своїх близьких, друзів і духовно спілкуємося з нашим Творцем. У цей день ми ділимося зі своїми близькими радіщами, надіями, планами, а також розповідаємо про свій душевний біль, розчарування. Ми з дружиною часто проводимо суботній день разом з дітьми, гуляємо лісом, радіємо цьому дню, як і іншим чудовим творінням Бога. Уся наша сім'я з великою радістю чекає суботи як найщасливішого дня тижня.

Субота дає нам почуття захищеності в нашому житті. Вона є тією точкою відліку, яка допомагає нам давати раду всім навантаженням, якими переповнене наше життя. Колись я читав про експеримент, мета якого – дослідити вплив стресу на центральну нервову систему. Дослідження включало експеримент з двома ягнцями. У першій частині експерименту одне з ягнят поміщали в невеликий загін. До кожної з годівниць, що були в загоні, приєднували електроімпульсний прилад. Як тільки ягня підходило до якої-небудь годівниці, туди подавали електричний імпульс. І щоразу, коли це відбувалося, ягня смикалося, відсахувалося в інший бік загону й уже більше не поверталось на те місце, де отримало удар електричним струмом. Це повторювалося біля кожної годівниці, доки злякане ягня не зупинилося в центрі загону. Йому нікуди було бігти. Удари були звідусіль. В охопленого тривогою та стресом ягняти стався нервовий зрив.

Друга частина експерименту проводилася з другим ягнем. Йому створили ті ж самі умови, тільки цього разу до загону впустили його матір. Коли це ягня отримало удар електричним струмом, воно смикнулося й також побігло, але побігло до матері. Ягня притулилося до вівці, котра ніжно бекала його на вухо. Напевно, вона заспокоїла його, тому що згодом воно повернулося на те ж саме місце, де отримало удар. Дослідники подали електричний струм, і знову ягня кинулося до матері. Вона заспокоїла його так само, і воно повернулося на те саме місце. Це повторювалося знову й знову, але оскільки в ягняти була точка відліку, куди воно могло повернутися після кожного удару, воно зуміло подолати стрес.

Субота і є тією точкою відліку. Подібно до маленького ягняти, яке рятувалося втечею до матері, ми знаходимо відповідник і спасіння в Ісусі.

Субота – це палац у часі. Тоді як палаци – це величні споруди, побудовані для королів, субота – це створений у часі палац, який Небо посилає нам кожного сьомого дня. Залишаючись у палаці Всевишнього, ми отримуємо силу протистояти напруженому ритму життя. Спілкування з Ним у суботу є основою для щоденних дружніх взаємин упродовж тижня. Цей святий день вселяє впевненість, дозволяє сказати: «Я вірю, що Бог створив мене і що Він постійно піклується про моє благополуччя. Я можу відпочивати в Його любові. Він вартий моєї найглибшої вірності й мого найвищого поклоніння».

Наш Творець любить нас. Він хоче заспокоїти наші виснажені нерви, полегшити наші неспокійні прагнення! Він може все це зробити, адже Він створив нас. Бог не байдужий ні до вас, ні до мене. Ми – Його діти.

Багато століть тому Ісус звернувся до людей з прекрасним запрошенням: «Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:28, 29).

Справжній відпочинок – у спілкуванні з нашим Творцем, спілкуванні, сповненому любові й довіри.

Упродовж багатьох віків Його запрошення залишається незмінним: «Прийдіть до Мене... і знайдете спокій».

Сьомий день – субота – символізує нашу віру в люблячого Творця. А оскільки сатана намагається зруйнувати цей зв'язок, він злісно атакує цей день. Хоч Божий день майже забутий, віруючі люди дотримуються його впродовж багатьох століть. Авраам, Ісаак, Яків, Мойсей і Даниїл дотримувалися суботнього дня. Петро, Яків, Іван і Павло також були глибоко віруючими людьми. Вони не забували Господній день святого спокою, як і Ісус – Божий Син.

ТВ-програма на червень (03.07 – 09.07)*

Програми із СУРДОПЕРЕКЛАДОМ

ЩОДНЯ з **15:00** до **16:00**
Кращі програми, що торкаються сердець!

РОЗКАЖІТЬ ПРО ЦЕ ВАШИМ ДРУЗЬЯМ

НЕДІЛЯ

3 червня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я — 1 життя
08:20 Счастье вопреки всему
09:10 Так промовляє Біблія
09:40 По ту сторону поиска
10:00 Семеро с ложкой
10:30 Веселая школа здоровья
11:00 Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 Вопрос служителю церкви
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Чудесный магазин
15:10 ...є Любов
15:40 Лома Линда 360°
16:10 Дорогами христианства
17:00 Поспілкуймося
18:00 По ту сторону поиска
18:30 ...є Любов
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоровье
20:30 Мозаїка батьківства
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:30 Філософський камінь
21:50 Свет надежды
22:20 Музична скринька
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Счастье вопреки всему

ПОНЕДІЛОК

4 червня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами христианства
07:00 А что, если да?
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофскі
09:00 Удивительные факты
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Так промовляє Біблія
11:00 А что, если да?
12:00 Вопрос служителю церкви
12:20 Тора. Пророки. Писания
13:00 Свет надежды
13:30 Загадки древних рукописей
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
14:50 Історії тітоньки Марії
15:00 Иудаизм и христианство (сурдопереклад)
15:30 Філософський камінь (сурдопереклад)
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Пророцтва

збуваються
18:00 Удивительные факты
19:00 Диагноз: здоровье
19:20 ЧП+
19:40 Под абажуром
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 По ту сторону поиска
21:30 Вера. Человек. Судьба
22:00 В контексті
22:40 Так промовляє Біблія
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІВТОРОК

5 червня

06:00 ЧП+
06:10 Познаем истину
07:00 А что, если да?
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофскі
09:00 Удивительные факты
10:00 Семеро с ложкой
10:00 € проблема
11:00 А что, если да?
12:00 Вопрос служителю церкви
12:20 Тора. Пророки. Писания
12:50 Музична скринька
13:40 Так промовляє Біблія
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 ЛоМастер
15:00 Так промовляє Біблія (сурдопереклад)
15:30 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:50 Вісті надії
16:10 По ту сторону поиска
16:40 В контексті
17:30 Пророцтва збуваються
18:00 Удивительные факты
19:00 Поспілкуймося
20:00 Лома Линда 360°
20:30 О вечном
20:50 Вечірні історії
21:00 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
21:40 Диагноз: здоровье
22:00 Счастье вопреки всему
22:40 Под абажуром
23:00 Поспілкуймося
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ДЖЕМ

СЕРЕДА

6 червня

06:00 Мужчину и женщину. Сотворил их
06:20 В контексті
07:00 А что, если да?
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофскі
09:00 Удивительные факты
10:00 Лома Линда 360°
10:30 О вечном
11:00 А что, если да?
12:00 Вопрос служителю церкви
12:20 Тора. Пророки.

Писания
12:50 ЧП+
13:00 ДЖЕМ
14:00 Малюваки
14:20 ЛоМастер
14:50 ЧП+
15:00 2я - 1 життя (сурдопереклад)
16:00 Поспілкуймося
17:00 Свет надежды
17:30 Пророцтва збуваються
18:00 Удивительные факты
19:00 Музыка в моей жизни
19:30 Філософський камінь
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:30 Дорогами христианства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Под абажуром
23:30 Музыка в моей жизни
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ...є Любов

ЧЕТВЕР

7 червня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 А что, если да?
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофскі
09:00 Удивительные факты
10:00 Філософський камінь
10:30 Музыка в моей жизни
11:00 А что, если да?
12:00 Вопрос служителю церкви
12:20 Тора. Пророки. Писания
12:50 Поспілкуймося
13:40 Свет надежды
14:10 Чудесный магазин
14:40 ЛоМастер
15:00 Малюваки (сурдопереклад)
15:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
16:40 Музична скринька
17:30 Пророцтва збуваються
18:00 Удивительные факты
19:00 Вісті надії
19:30 По ту сторону поиска
20:00 Лома Линда 360°
20:30 О вечном
20:50 Вечірні історії
21:00 На перехресті
21:10 Непростое состояние
22:00 Інша сторона
22:45 ЧП+
23:00 Поспілкуймося
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Свет надежды

П'ЯТНИЦЯ

8 червня

06:00 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 А что, если да?
08:00 Сила Одного

08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофскі
09:00 Удивительные факты
10:00 Лома Линда 360°
10:30 О вечном
11:00 А что, если да?
12:00 Вопрос служителю церкви
12:20 Тора. Пророки. Писания
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Музична скринька
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 ЛоМастер
14:40 В гостях у Добрячка
15:00 Познаем истину (сурдопереклад)
15:50 ЧП+ (сурдопереклад)
16:00 Наследники реформации
17:10 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокске
19:00 В контексті
19:30 Загадки древних рукописей
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
22:00 Познаем истину
23:10 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА

9 червня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
08:00 Так промовляє Біблія
08:30 В контексті
09:10 Музична скринька
10:10 Познаем истину
11:00 Загадки древних рукописей
11:30 Богослужение в храме на Подоле
Прямий ефір
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 ...є Любов
14:00 ДЖЕМ
15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:15 Філософський камінь
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Лома Линда 360°
17:30 О вечном
17:50 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:10 Біблія, як вона є
19:20 Дорогами христианства
20:00 Так промовляє Біблія
20:40 Под абажуром
21:00 Філософський камінь
21:20 Счастье вопреки всему
22:10 Я и мой характер
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Свет надежды
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

ASTRA 4A

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

«Радикальная молитва»

2 DVD, мова рос.

Чи готові Ви молитися
радикальною молитвою?
Молитвою, яка переверне Ваше
життя і спонукає Вас дивуватися
вражаючим результатам?
Молитвою, на яку Бог зміг би
відповісти з упевненістю "так"?

*пожертвування

Замовити диски Ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою:

zakaz@hope.ua;
а/я 36, Киев - 71, 04071 Украина

НЕ ДОЗВОЛЯЙТЕ ДРІБНИЦЯМ ЗІПСУВАТИ ЗАГАЛЬНУ КАРТИНУ

Моя проблема полягає в тому, що я постійно дозволяю дрібницям псувати загальну картину мого життя. Думаю, ця проблема притаманна багатьом з нас.

Ось дрібниці, які мене дратують:

1. Вийшов не на тій зупинці.
2. Розлив томатний сік на білу сорочку.
3. Хтось залишив неприємний коментар під моїм постом у соцмережах.
4. Інтернет часто погано працює, коли я дивлюся відео онлайн.
5. Поганий мобільний зв'язок, коли я вдома.
6. У кафе часом доводиться довго чекати, поки принесуть замовлення.
7. Переживання, чи сподобався я тій чи іншій людині.
8. Я простояв у заторі майже півгодини.
10. Випадковий камінчик зробив тріщину на лобовому склі моєї машини.

Усе з перерахованого вище насправді не таке вже й важливе. Ці дрібниці не заслуговують того рівня негативу в нашому житті, який ми їм надаємо. Це все пусте. Позбавтеся цього!

НАЙБІЛЬШИЙ ВОРОГ ДУШЕВНОЇ РІВНОВАГИ

Я дійшов висновку, що один із найбільших ворогів душевної рівноваги – це звичка хвилюватися з будь-якого приводу. Вона здатна неабияк спотворити сприйняття світу. Я не впевнений, що більшість із нас усвідомлює, якій кількості дрібниць ми дозволяємо руйнувати картину власного життя. У Біблії міститься порада, як нам подолати занепокоєння.

«Задля цього кажу вам: не журіться про своє життя, що будете їсти або що будете пити, ні про своє тіло, в що зодягнетесь. Хіба душа не більша від їжі, а тіло – від одягу? Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, а ваш Небесний Отець годуватиме їх; хіба ви не цінніші від них? Хто ж із вас, турбуючись, може додати до свого росту хоч один лікоть? І чого про одяг клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як вони ростуть: не працюють і не прядуть; та кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не зодягався так, як одна з них. Якщо ж польову траву, яка сьогодні є, а завтра буде вкинута в піч, Бог так зодягає, то чи не краще зодягне вас, маловіри? Тож не журіться і не говоріть: Що будемо їсти? Або: Що будемо пити? Чи: В що зодягнемось? Бо цього всього язичники шукають. Знає-бо ваш Отець Небесний, що цього всього потребуєте. Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності, а це все вам додасться. Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот» (Матв. 6:25–34).

Не дозволяйте дрібницям поглинути вас. Зосередьтеся на загальній картині Божих обітниць, на тому, що через Ісуса Христа вам дарована благодать і немає нічого в цьому світі, що могло б перешкодити вам на шляху до мети – до вічності.

ВОНИ БУЛИ В ТОЙ ДЕНЬ НА ГОЛГОФІ

СИМОН – МИМОВІЛЬНИЙ ПОМІЧНИК

Ісус зі зраненою, посіченою батогами спиною стояв перед правителем Юдеї. З малодушності своєї Пилат умив руки. Знизавши плечима, він наказав солдатам діяти так, як скажуть священники; правитель залишив Ісуса напризволяще і пішов снідати. Оточений солдатами та жорстоким натовпом, наш Господь нестійкими кроками вийшов із залу суду і попрямував шляхом, який веде до місця, названого Череповище, на розп'яття.

На початку шляху стражники намагалися змусити Його нести громіздкий дерев'яний хрест. Утім, Ісус знепритомнів під його тягарем. Напевно, солдати плеснули Йому в обличчя водою і, коли Він опритомнів, підняли Його і поклали на нього хрест. Христос знову впав, і вони знову спробували привести Його до тям. Тільки один чоловік у натовпі не приховував свого співчуття. Звали його Симон.

Симон, хлібороб, був чужинцем. Він прийшов із Кириної, що в Північній Африці (місто на Середземноморському узбережжі Лівії). Нічого не відомо про те, що привело його в Палестину. У Євангелії сказано, що в нього було двоє синів – Олександр і Руф (див. Марка 15:21). Можливо, Руф був саме тією людиною, кому Павло посилав вітання в останньому розділі Послання до римлян. Ми нічого не знаємо про дружину Симона (див. Римл. 16:13), але вона могла перебувати тоді в Єрусалимі разом із чоловіком. Симон Киринейський напередодні Пасхи опинився в Єрусалимі, прийшовши туди зі свого поля, розташованого в околицях міста. Пройшовши крізь відчинені ворота, він побачив великий натовп, який із шумом кудись прямував. Раптово Симон зіткнувся з жорстокою, розбурханою, сп'янілою від близької страти юрбою. Він зупинився і раптом побачив хрест на зраних плечах знесиленого Чоловіка. Симон жажнувся, коли Той знепритомнів під його вагою. Він чує лихослів'я юрби, грубі жарти, уїдливі слова: «Дайте дорогу Цареві Юдейському!» Вражений цією сценою, Симон зупиняється. Помітивши його співчутливий погляд, юдеї схопили його і поклали на плечі хрест Ісуса. Він тільки висловив співчуття, і його одразу ж змусили нести знаряддя тортури.

Симон чув про Христа. Коли його сини Олександр і Руф прийняли Ісуса як Месію, він усе ще не наважувався відкрито сповідувати віру в Христа.

Однак Симон Киринейський несподівано виявився залученим до служби Царю. Він допомагав Йому. Чи розумів він, яка йому випала честь?! Кожна людина в Палестині чула твердження Івана про те, що Ісус – Месія. Чи усвідомлював Симон, який внесок він робить у служіння Спасителя в Його останній час?

Слід зауважити, що в Симона не було вибору. Його змусили це зробити. Солдати із зусиллям звалили хрест йому на плечі. Коли він зігнувся під його вагою, Той, Хто мав незабаром померти, рушив, спотикаючись, поруч. Навколо Симона вирував глузливий натовп. Грубі жарти, лайливі слова зривалися з губ людей, люті крики і шум супроводжували їх усюди. Повільно ступаючи з хрестом на спині, Симон глибоко задумався. Прийняти Христа йому завжди заважала надзвичайна популярність Ісуса, але тепер події, що відбулися на

Голгофі, і слова, сказані Спасителем, змусили його повірити, що Він був Сином Божим.

Те, що Симон ніс цей хрест на Голгофу, стало благословенням для нього, і пізніше він був вдячний за це Провидінню. Цей учинок допоміг йому обрати хрест Ісуса добровільно і до кінця днів з радістю нести його.

Які обставини привели Симона в Єрусалим у такий важливий момент? Його домівка знаходилася в Африці, але він вирушив у довгу подорож до Палестини. Курні дороги Лівії, піщані стежки в долині Нілу та пустельне кам'янисте узбережжя долавав він крок за кроком. Проминувши гористу частину Юдеї, він нарешті дійшов до передмість Єрусалима. Десь поблизу Симон знайшов собі роботу. Він багато працював, щоб забезпечити свою сім'ю, хоч і залишався прибульцем у чужому краю.

І ось одного разу, у п'ятницю ввечері, він, втомлений, ішов з поля поблизу Єрусалима. Він зустрів Ісуса на Його шляху до місця страти. Якби Симон підійшов сюди на п'ять хвилин раніше, він, можливо, пройшов би непоміченим, і ми б ніколи нічого про нього не дізналися. На п'ять хвилин пізніше – і процесія вже пройшла б на Голгофу, а кати приступили б до своєї страшної роботи. Проте Симон з'явився ні п'ятьма хвилинами раніше, ні п'ятьма хвилинами пізніше. Він опинився в потрібному місці в потрібний час.

Після того як прозвучало звинувачення, Ісус пройшов зовсім коротку відстань від залу суду Пилата – можливо, тільки до вежі Антонія. Можливо, Він теж знепритомнів, коли рухався по бруківці. Сьогодні паломники схиляють коліна, щоб поцілувати камені, які можуть виявитися тими, на які ступали ноги Христа. Вони стали гладкими завдяки дотикам губ безлічі благочестивих людей, які схилялися до них протягом останніх п'ятнадцяти століть, відтоді як Олена, мати імператора Костянтина, запровадила звичай паломництва до святих місць.

Симон бачив, що відбувалося. Його серце переповнювала жалість, і мимоволі в нього вирвалися слова співчуття. І ось тут його помітили солдати. Можливо, хтось у натовпі закричав: «Ось що буває з тими, хто занадто багато говорить!» Та він поніс хрест на Голгофу і зупинився там, де наказали йому солдати.

Симон бачив, як охоронці борються з розбійниками, коли ті пручаються. Він здригнувся, коли Засуджений, Котрому він допоміг, покійно ліг і простягнув руки. Симон чув огидний звук удару, коли кат прибив закривавлену руку. Ридання матері роздирали його серце. Він чув молитву, якою ніколи не молилася жодна людина: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять!» (Луки 23:34). Чи відчував він, що і про нього просить ця Людина? Чи осяяло несподіваним спалахом світло його свідомість? Чи відчув він гіркоту, усвідомивши, що скоїв, коли приніс хрест до місця страти? Чи зрозумів тепер Симон, що теж потребує прощення? Чи згадував він свій колишній скептицизм, коли, почувши Благую звістку, відмовився їй коритися? Чи згадував він обличчя своїх синів, коли ті переконували його:

«Батьку, цей Чоловік і є Месія!», а він відмовлявся визнати це?

Симон був найближче до хреста. Він займав найкраще «місце для глядачів». Він чув здавлені ридання, коли встановлювали хрест. Проте цей Чоловік не скаржився, не стогнав, Він тільки молився. Симон чув ці молитви, і серце його було розбите. Усе своє життя після цього випадку він з радістю ніс хрест Христа. Він пам'ятав: жажливий тягар хреста дав на нього. Цей Чоловік помер за нього. Симон усвідомив велику і славу істину: він ніс хрест Того, Хто помер за нього! Він нарешті повірив усім серцем.

Я подумки уявляю собі, як Симон стоїть біля хреста, один серед ворожого натовпу, упокорений любов'ю Того, Кому він допоміг. Хіба не мали бути свідки передсмертної агонії Божого Сина? Напевно, Симон залишався там, біля підніжжя хреста, з кожною годиною все більше і більше зміцнюючись у вірі.

Ви коли-небудь замислювалися над тим, чи подякував Ісус Симону за те, що той ніс Його хрест? Чи вважаєте ви, що Симон чекав подяки? Я так не думаю! Він сам був вдячний за такий привілей, вдячний за те, що його змусили нести для Нього хреста. Можливо, він згадував слова Христа, які пошепки переповідали йому його сини: «Коли хто хоче йти за Мною... хай візьме свій хрест і йде за Мною» (Матв. 16:24). Коли Симон озирався на шлях, який пройшов Господь, він сповнювався радості. Усе врешті-решт змінилося на краще. У його житті настав вирішальний момент.

Дехто з нас і сьогодні нерозважливо йде на конфлікт із розп'ятим Господом і Його хрестом. Ми усвідомлюємо, що нас змушують нести цей хрест у супереччя нашій волі! Як і Симон, ми часто «змушені» діяти по-християнськи. Уважно проаналізуємо нашу реакцію. Можливо, ви боретесь з тим, що правильно, оскільки бажаєте того, що тягне вас у безодню гріха?

Можливо, ви змушені були нести хрест. Потім ви почули молитву й усвідомили, що вона спрямована і на вас. Ніщо в житті не трапляється з волі сліпого випадку. Коли ви озирнетесь на нинішній день з погляду дня завтрашнього, то зрозумієте, що Боже провидіння бачило далеко вперед. Жодні обставини вашого життя не приховані від Його допитливого погляду. Дух Божий промовляє до вашого серця, впливає на ваш розум і шепоче вашій душі: «Це твій шлях, іди по ньому». Іноді це може виглядати так, наче ви справді покинули.

Часом вам може здаватися, ніби на вас звалили хрест проти вашої волі. Пам'ятайте про Симона: минуло зовсім небагато часу, і він відчув безмежну вдячність! Він не чекав подяки, не просив жодної плати. Нагородою йому стала вічність. Він отримав вічні переваги разом з покладеним на нього хрестом. Голгофа більше не була страшною для Симона. Вона стала місцем любові Божої, з якою Господь схилювався до його душі. Це чекає і на вас.

Хрест, який звалили на Симона, – це наш хрест. Він зробив такий важливий внесок у План нашого спасіння, якого відтоді не вдавалося зробити нікому. Ісус міг би сказати: «Коли б не проголошувалася Блага звістка, історія про Симона і про хрест буде розказана разом з нею». Можливо, Симон не проповідував у день П'ятидесятниці. Нам невідомо, чи пройшов він «до краю землі» і чи заснував церкву. Ми навіть не знаємо, чим Симон займався після Голгофи. Проте ми знаємо, що він полегшив тягар Христа. Він полегшив тяжкість страждань нашого Господа, пронісши поруч із Ним хрест. Сьогодні Ісус каже нам: «Коли хто хоче йти за Мною... хай візьме свій хрест і йде за Мною». Чи готові ви до цього?

Прямо зараз зазирніть у своє серце. Чи бачите ви в ньому що-небудь, що може занепастити вас? Можливо, прихований гріх, який ви ще не принесли до підніжжя хреста, криється в темряві вашої душі? Чи готові ви саме зараз довірити його Ісусу? Чи бачите ви якусь місію, яку повинні виконати, однак зволікаєте, бо ціна занадто велика? Не відкладайте її на потім.

Христос задовольнить усі ваші потреби. Не відкидайте Його допомоги. Просіть Христа в молитві: «Господи Ісусе, перед Тобою мої гріхи. Прибий їх до хреста. Дай мені сили виконувати Твою волю. Я складаю наслідки моїх гріхів до Твоїх ніг, беру Твій хрест і йду за Тобою».

Л. Хардінг

ЯК СТАТИ СИЛЬНИМ ЗА 10 ДНІВ?

3-й
СЕЗОН

НЕСЕМ НАДЕЖДУ

Із чим асоціюється слово «сила»? Можливо, із владою, могутністю, грішми чи накачаними біцепсами?

3 липня 2014 року 144 молоді особи вирішили розвіяти деякі стереотипи й доповнити значення ключового слова нашої статті – «сила». Робили вони це переважно не словами, а вчинками.

Отже, із чого ж усе починалося? 2014 року вперше стартував молодіжний проект «Сильне покоління», для участі в якому зареєструвалося 144 людини. Вони були розділені на 12 команд по 12 чоловік, щоб послужити людям, як колись давно служили 12 апостолів, являючи силу Христа. У кожній команді був лідер, студент духовної семінарії при Українському адвентистському центрі вищої освіти. Відкриття проекту відбувалося в місті Тернопіль, після чого всі команди роз'їхалися по різних містах Тернопільської області. Учасники проекту були задіяні в різних видах служіння:

- допомога в благоустрої міста (прибирання парків, площ, вулиць, кладовищ, будинків для людей похилого віку, насадження квітів, надання ремонтних послуг у державних установах, фарбування тренажерів на дитячих майданчиках, лавочок і т. ін.);
- проведення дитячої розважально-пізнавальної програми «Країна здоров'я» та молодіжної програми «Адреналін»;
- розповсюдження християнської літератури різної тематики: про здоров'я, принципи щасливого життя, історію;
- запрошення місцевих жителів на благодійний концерт з метою збору коштів для надання допомоги хворій дитині.

Можливо, у вашому розумінні це не так уже й цікаво, але дозвольте поділитися тим, як все відбувалося в моїй команді. На відкритті ми всі познайомилися. Приїхавши в місто нашого служіння – Кременець, ми оселилися у місцевому студентському гуртожитку.

Тишило те, що неподалік був ботанічний сад. Увечері ми пограли в кілька ігор, щоб краще здружитися. Наступного ранку о 7:30 усі члени команди у фірмових футболках з написом «Сильне покоління» вирушили на знайомство з мером, дізналися про потреби міста й почали свою роботу з благоустрою клумб у центрі Кременця.

Після обіду вся команда дружно готувала запрошення на вищевказані програми. Часу для ігор вже не залишалося, наприкінці дня всі падали з ніг від приємної втоми.

Кожну першу половину дня, крім суботи, ми проводили в роботі на клумбах і прибиранні будинків немічних людей. Друга половина дня була зайнята роздаванням запрошень на вищевказані програми.

Найбільше надій ми покладали на молодіжну програму «Адреналін», яка висвітлює теми про шкідливість наркотиків, куріння, алкоголю і дошлюбного сексу. Ми доносили інформацію у вигляді гумористичних і водночас серйозних сцен, цікавих презентацій і з власної ініціативи у кінці зустрічей вирішили провести різноманітні ігри. Результат був такий: у середньому зустрічі відвідувало від 5-ти до 10-ти чоловік. Спочатку ми засмутилися, що так мало людей відгукнулося на наші запрошення, але потім навіть пишалися такою кількістю, адже інакше ми б не змогли так добре подружитися. Варто зізнатися, що місцева молодь дуже здивувалася, що проведення часу з їхніми однолітками-християнами може бути таким веселим і цікавим. Я заприятелювала з однією місцевою дівчиною. Наприкінці проекту я навіть отримала від неї в подарунок книгу з психології. Цінний не так сам подарунок, як те, що ми й досі час від часу з нею спілкуємося. Це був приємний бонус особисто для мене. Уся команда була дуже задоволена, що ці молоді люди переконалися в тому, що дотримуватися здорового способу життя не просто корисно, а й цікаво, а інтерес завжди більше мотивує, ніж просто знання про користь.

Програму «Країна здоров'я» відвідало близько 500 дітей, які могли дізнатися про прості принципи здорового способу життя доступною мовою і в привабливій ігровій формі, а в кінці отримати за це приз. Підбадьоренням слугували вдячні обличчя тих людей, яким ми допомагали в прибиранні їхніх будинків. До того ж вони були вдячні не так за прибирання, як за емоційну підтримку.

Адже ми намагалися не просто допомогти фізично, але й поспілкуватися і вислухати тих, хто мав у цьому потребу. Завдяки проведенню благодійного концерту також вдалося допомогти маленькому Денису, зібравши певну суму коштів для складної операції.

Свій останній день служіння в Кременці ми провели на природі разом з молоддю, яка відвідувала зустрічі програми «Адреналін», а ввечері запускали прощальний небесний ліхтарик. Із сумом і з радістю ми поїхали в центр зборів усіх команд – місто Тернопіль, щоб почути про враження і результати роботи всіх команд. Кожна команда пишалася своїм, можливо, невеликим, але відчутним для суспільства внеском. Загалом вдалося провести 12 молодіжних програм «Адреналін», 12 програм для дітей «Країна здоров'я», 10 благодійних концертів, завдяки яким було зібрано 40 000 грн та надано допомогу на лікування десяти дітям.

Також 33 сім'ї отримали фінансову допомогу в розмірі 18 000 грн. Проведено близько 50-ти різних соціальних акцій з благоустрою міст.

Мер міста Збаража, Роман Полікровський, так відгукувався про проект: «Звичайно ж, ми дуже вдячні команді "Сильного покоління" і високо цінуємо ту діяльність, яку вони здійснюють. Ми приємно вражені таким ставленням до соціальної сфери цих людей». Урочисте закриття «Сильного покоління» супроводжувалося радісною новиною: «Ми очікуємо всіх вас на другий сезон у 2015 році!»

Другий сезон проходив у містах Херсонської області за тією ж схемою, тільки доповненою канікулярною школою для дітей, де протягом кількох днів дітям розповідали фундаментальні істини про створення світу та Спасителя всіх людей. Усі біблійні уроки супроводжувалися цікавими ілюстраціями і виготовленням виробів, після чого на дітей чекали різні майстер-класи та жваві ігри. Кількість учасників збільшилася до 221 людини, результати надихали.

У підсумку було проведено 11 програм для дітей «Країна здоров'я» (2000 дітей), 12 канікулярних шкіл для дітей (340 дітей), 12 молодіжних програм у кафе, парку та на стадіоні, благодійний концерт, завдяки якому було зібрано 16 000 грн для надання допомоги на операцію онкохворій жінці віком 35 років (переселенка з Макіївки, Донецька обл., мати двох дітей 4 і 1,5 роки), також надали допомогу 36-ти сім'ям на суму 42 000 грн і подбали про 70 молодих інвалідів, надавши допомогу – 7000 грн. Було проведено понад 50 акцій з благоустрою міста і роздано 3000 буклетів з рекламою християнського ТК «Надія».

Після закриття проекту кожен поїхав до свого міста, але поїхав іншим, сильнішим, ніж раніше. У кожного учасника було багато варіантів, як провести 10 днів дорогоцінного літнього часу. Хтось міг поїхати на відпочинок до табору, хтось – витратити цей час на додатковий заробіток, а хтось – разом зі своїм репетитором підучити іноземну мову. Проте іноді потрібна велика сила духу, щоб вийти із зони комфорту і безкорисливо робити добро іншим. Сьогодні світ дуже складно здивувати науковим відкриттям або якимось людським досягненням, але все ще світ не перестає дивуватися маленьким добрим вчинкам, які людина робить цілком безкоштовно і безкорисно. А такої сили справді не вистачає, і цього року її брак збираються заповнити понад 500 молодих хлопців і дівчат, служачи в містах уже кількох областей, а саме: Київської, Хмельницької, Сумської, Черкаської, Івано-Франківської, Закарпатської, Миколаївської, Донецької, Луганської, Запорізької та Дніпропетровської, у проект «Сильне покоління» третього сезону.

Кожен учасник, який побував на минулих двох сезонах, розуміє, що «Сильне покоління» – це можливість удосконалитися в проектах, які практикувалися раніше, і дедалі більше розвивати ті чесноти, якими нас наділив Сам Бог.

3-й
СЕЗОН

НЕСЕМ НАДЕЖДУ «ВМЕСТЕ»

БОЛЕЕ ЧЕМ В 30 ГОРОДАХ УКРАИНЫ

15-24 ИЮЛЯ 2016

ДЛЯ БЛИЗЬКОГО
ЗВ'ЯЗКУ
/SILNEPOKOLENNIA

ПОДРОБНІШІ
ІНФОРМАЦІЯ І
РЕГІСТРАЦІЯ НА
SILNEPOKOLENNIA.ORG

ЗУСТРІЧ ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ

У с. Зелена на Івано-Франківщині 3 квітня 2016 р. відбулася зустріч із читачами газети «Вічний Скарб».

Близько 100 чоловік цього села є підписниками християнської газети. Люди з нетерпінням очікують кожного нового номера, бо знають, що саме у «Вічному Скарбі» можна більше дізнатися про Бога та людей, добро та милосердя, любов та прощення. Тому щомісяця є нові люди, які бажають отримувати газету.

Зустріч із читачами відбулася з ініціативи Церкви адвентистів сьомого дня Надвірнянського р-ну та м. Івано-Франківська за участю обласного пастора І. М. Завірюхи та пастора В. В. Семенчука.

У своїх проповідях вони відкривали ту вічну любов, яку Господь дарував кожному, хто вірить у спасення кров Ісуса Христа, а також зосереджували увагу слухачів на Тому, Хто пролив Свою невинну кров за кожного грішника, котрий щиро кається і отримує прощення завдяки жертві нашого Господа Ісуса Христа.

Господь привів на зустріч 37 людей, кожен з яких у запропонованих анкетах зазначив, що хоче поглибити свої знання з вивчення Біблії та бажає, щоб за нього молилися.

Жителька с. Зелена, читачка «Вічного Скарбу» Оріся Осташук розповіла всім історію з газети, яка справила на неї особливе враження. Маленька Діанка розповіла вірш.

Музичною окрасою зустрічі став спів Христинки Пасечник, Мирослава Старунчака, Степана Щерб'юка, Михайла Савчука, Уляни та Ніни Володимирівни Дайниченко.

Усім присутнім подарували понад 40 книг «Єдина надія», а також газети «Вічний Скарб». Під час спілкування читачів атмосферу тепла та любові доповнило приємне чаювання.

Після закінчення зустрічі всі радісні та задоволені залишали просторе кафе вже в очікуванні наступної зустрічі. Також на згадку насамкінець спілкування зробили одне спільне фото.

Господь скоро гряде! І ми віримо, що в цьому далекому гірському селі є щирі люди, які вірять у Прихід Господа Ісуса Христа і з нетерпінням чекають на Нього. Будемо молитися за них і разом з ними! Нехай благословить вас Господь!

Богдана Пасічник

МОЛИТВА ДОЧЕРИ

«Смотрите, не презирайте ни одного из малых сих; ибо говорю вам, что Ангелы их на небесах всегда видят лице Отца Моего Небесного» (Мф. 18:10).

Неспроста я встала очень рано
И решила взять сегодня пост.
Очень я хочу, чтоб с моей мамой
Встретился Господь Иисус Христос.

Мы бы с мамой в дом Его позвали,
Все, что есть, поставили на стол...
"Мама, мама, разве ты не знаешь,
Как чудесно жить с Самим Христом?"

Мой Господь всегда со мною рядом,
Но не замечаешь ты Его".
А когда-то вместе с Божьим стадом
Мама шла, ликуя, на Сион.

Просто моя мама заблудилась,
Ночью темной сбилась с пути,
Но я верю, что Господь мой может
Мамочку любимую спасти.

Каждый день теперь встаю я рано
И в молитве не скрываю слез.
Только бы открыла сердце мама,
Когда постучится к ней Христос.

Жанна Литвиненко

Таємниця щасливого сімейного життя

Чоловік і дружина прожили разом 60 років. Не було у них секретів одне від одного, тільки одну таємницю мала дружина. На верхній полиці в її шафі стояла коробка з-під взуття, у яку чоловік ніколи не зазірав. І коли у старості дружина захворіла, вона вирішила розповісти свою таємницю й попросила чоловіка принести коробку. Коли він відкрив її, то побачив дві дуже гарні в'язані ляльки та пачку грошей, у якій було 25 тисяч.

— Що це? — запитав здивований чоловік.

— Знаєш, перед нашим весіллям моя бабуса відкрила мені таємницю щасливого сімейного життя.

Вона сказала: «Якщо ти розсердишся на чоловіка, то ніколи не сперечайся, а зв'яжи одну ляльку».

На очі чоловіка навернулися слюзи, адже в коробці було лише дві ляльки. Тоді він запитав:

— А що ж це за гроші? Невже ти відкладала їх з тих коштів, що ми витрачали на господарство?

— Я накопичила їх, продаючи ляльки...

ПОЧАТОК ДОРОСЛІШАННЯ

Багато характерних рис особистості наших дітей вже сформувалося до 10 років. Є психологічна база, фундамент, на якому будуватиметься характер і поведінка людини. Особливий вік – 10 років – має велике значення як для батьків, так і для дітей. Найчастіше батьки не підозрюють про важливість цього періоду в житті підлітка й поводяться так само, як і раніше, не помічаючи, що їхня дитина змінюється, і не лише зовні. Головна зміна – психологічна. Важливі її аспекти – це становлення особистості, формування нервової системи, розвиток і відстоювання самостійності, незалежності й самодостатності.

У зв'язку з такими яскравими й важливими змінами в житті дитини батькам необхідно саме до цього періоду багато що знати і бути добре підготовленими: налагодити хороший контакт із сином або дочкою. Пам'ятайте, що підліток – особистість, яка потребує певної самостійності та має індивідуальність. Будьте готові, що ваші діти тепер менше часу проводитимуть з вами, а все більше з однолітками, більше прислухатимуться до думки своїх друзів, а не до вашої.

ГОЛОВНІ ПРИНЦИПИ СТОСУНКІВ З ПІДЛІТКАМИ

Як батькам вибрати правильну лінію поведінки? Допоможе це зробити знання головних принципів виховання, а це повага до особистості, діалог і безумовна любов. Батьки, що застосовували ці принципи у своїй практиці, отримали дивовижні результати у своїх стосунках з підлітками.

ПОВАГА

За 10 років батьки звикають до певної моделі спілкування зі своєю дитиною. Часто всі розмови зводяться до розпоряджень, вимог і наказів. Цей принцип батьки продовжують застосовувати і в 10, і в 12, і в 14 років. А у підлітка з'являється величезне бажання, щоб його почули! Він хоче висловити свою думку. Саме цього не вистачає для діалогу. Слухати й чути не лише свого сина або дочку, але й будь-кого іншого можуть ті люди, які поважають того, з ким говорять. Саме цього чекають від вас, батьки, ваші діти, які вже підросли. Можливо, їхні висловлювання не завжди будуть розумними та приємними, але вислухайте їх з повагою та спокійно. Нехай у вас завжди буде достатньо терпіння це зробити. Повага до особистості сягає своїми коренями сім'ї батьків. Там навіть маленькі діти вчаться вирішувати конфліктні сімейні ситуації в атмосфері поваги. Погані взаємовідносини між подружжям стають причиною виникнення проблем у підлітків. Кожній дитині потрібні батьки, чий шлюб був би надійним і повним взаємоповаги.

ДІАЛОГ

Підлітки хочуть, щоб батьки їх завжди любили і поважали, що б

вони не зробили і як би не поводитися. Секрет любові полягає в тому, що вона вміє це робити. І проявляється це в першу чергу в умінні вести діалог з дитиною, яка неправильно вчинила, помилилася або спеціально зробила шкоду. Якщо ми хочемо, щоб діти зберегли повагу до нас, своїх батьків, то ми повинні навчитися стримувати свої емоції, ніколи не говорити з ними роздратованим тоном або кричати (що відбувається, на жаль, у багатьох сім'ях). У будь-якому випадку завжди можна поговорити й уважно вислухати.

Навіщо підлітки роблять усякі дурниці? Вони ніби наивмісно хочуть роздратовувати батьків!

Це відбувається тому, що їм необхідно щоразу доводити, що вони можуть зробити по-своєму, а також показують свою самостійність і незалежність. Роблять вони це різними способами: їдуть кудись без батьків, порушують батьківську заборону, ігнорують їхню волю і т. д. Найдивовижніше, що ці непокірні діти чекають, що їх зрозуміють і вислухають без крику та сварки. Вони хочуть, щоб їх любили, незважаючи ні на що! Діалог не виходить. А потрібно! Сядьте в зручний момент поряд із сином чи донькою, перед цим запитайте себе: «За що я люблю свою дитину?», дайте відповідь на це запитання. Згадайте хороші риси вашої дитини, адже не все в ній так погано. І розпочніть розмову саме із цих продуманих вами хороших слів. Тільки після цього ви можете перейти на тему про те, що вона зробила поганого. І говорити про це потрібно, як про нетипову для вашого сина або доньки подію. Переконайте підлітка в тому, що в ньому багато хорошого, позитивного, що він може бути значно кращим. А те, що дитина зробила, – це випадкове явище, але вона повинна виправити все і навчитися чинити по-іншому.

Батьки можуть допомогти хлопчаків або дівчинці розкрити свій позитивний потенціал, який вони мають. Як тільки ви починаєте кричати, пригнічувати дитину, то розкриваєте в ній негативний потенціал, який незабаром принесе свої жахливі наслідки.

Багато батьків не розуміє, наскільки важливо для їхнього підлітка завжди мати можливість прийти до них за емоційною підтримкою. Як часто ви це робите, дорогі батьки? Найчастіше батьки мені телефонують або пишуть листи, бажаючи проконсультуватися з приводу дуже поганих стосунків з підлітками. І причини для цього типові: діти змінилися до невпізнання, їх наче підмінили, вони замкнулися, роблять, що хочуть, почали грубити, зовсім не слухають! Це якраз той вік, який багато викладачів і підліткові лідери називають агресивним, переломним, небезпечним, негативним. Коли з'ясуємо причину такої поведінки, майже завжди у стосунках виявляється авторитарність, відсутність діалогу та невміння слухати своїх дітей.

БЕЗУМОВНА ЛЮБОВ

В основі міцних взаємовідносин з підлітками лежить безумовна любов. Тільки така любов здатна завадити розвитку у дітей образливості, запобігти виникненню почуття страху, захистити від відчуття непотрібності та неповноцінності.

Ви повинні бути готові приймати підлітка таким, яким він є в цю хвилину. Якщо ви виражаєте свою любов тільки тоді, коли він приносить вам радість (а це любов з умовою), то він не почуватиме, що його люблять. А це викликає відчуття власної неповноцінності й перешкоджає нормально розвиватися. Безумовна любов дасть дитині силу тримати себе в руках, стримувати невдоволення, уникати виражати відкрито своє роздратування. У міру дорослішання манери та стиль поведінки

підлітка покращуватимуться.

Ще одна причина негативної поведінки підлітків полягає в тому, що батьки забувають або не вважають за потрібне хвалити дитину, відзначити її успіхи або хороші вчинки. А якщо щось не так, починається крик, невдоволення або догана з попередженням. Діти це запам'ятовують, у них виникає почуття власної неповноцінності, вони почуваються невдахами. Підлітки будуть упевнені в даремності будь-яких старань стати хорошими. Їх мучить почуття незахищеності, тривоги, низька самооцінка. Усе це стане перешкодою на шляху до їхнього духовного зростання. А якщо усі їхні прагнення стати кращими марні, то навіщо це взагалі робити? Отже, розвиток підлітка багато в чому залежить від його батьків.

Знаєте, яке запитання постійно тримає в голові підліток? Не усвідомлюючи цього, він постійно запитує: «Чи любиш ти мене?». І ваша відповідь на це запитання, відповідь, яку ви даєте своєю поведінкою, життєво важлива. Якщо ви відповідаєте дитині: «Ні!», вона не намагатиметься стати кращою. На це німе запитання батьки повинні відповісти: «ТАК!», але небагато це роблять, тому рідко в сім'ях зберігаються хороші стосунки з дітьми в цьому віці.

Як відповісти на це запитання підліткови? Тільки слів йому недостатньо, потрібні підтвердження, потрібні дії. Прояв турботи, підтримки, розуміння, готовності вникнути в суть проблеми, час, приділений дитині навіть тоді, коли ви поспішаєте, – усе це дії любові. Вона ж усе переносить, усе прощає, не дратується, вона вірить і сподівається на краще. Підлітки – це дзеркала, що відображають ваше ставлення до них. Вони не є джерелами любові, підлітки показують те, що від вас отримують. Ще раз перегляньте свої стосунки з дітьми, свої емоції в розмові з ними. Нехай Господь дасть мудрість кожному батьку й кожній матері побачити свої помилки і з любов'ю їх виправити, щоб стосунки в цьому відповідальному віці з підлітками були джерелом радості для кожної сім'ї.

Лідія Нейкурс

ПЕЧІЯ

Які продукти можуть викликати печію і чому?

Певно, немає людини, яка хоча б раз у житті не відчувала печії.

Незважаючи на те, що багато хто вважає печію ознакою підвищеної кислотності шлункового соку, це не зовсім так. Печія може виникнути у разі як підвищеної, так і зниженої кислотності.

Печія виникає внаслідок подразнення слизової оболонки стравоходу шлунковою кислотою, пепсином (ферментом, що виробляється головними клітинами слизової оболонки шлунка) і жовчю, які потрапляють зі шлунка. Печія є еквівалентом болю. Вона відчувається як печіння за грудиною або в епігастральній ділянці (між пупковою зоною та мечоподібним відростком груднини), яке поширюється вгору, досягаючи шиї, горла або кута щелепи.

Печія виникає через слабкість нижнього сфінктера стравоходу, який у нормі має бути закритим після потрапляння їжі до шлунку.

За неспроможності сфінктера кислий вміст шлунка закидається назад до стравоходу. Механізм виникнення печії пов'язаний з тим, що в стравоході реакція середовища слаболужна, а в шлунку – різко кисла. Тому в разі потрапляння кислого вмісту шлунка

в стравохід відбувається подразнення його слизової оболонки. Так і виникає печія. Існує низка фізіологічних механізмів, які перешкоджають поверненню вмісту шлунка в стравохід: перистальтика самого стравоходу, скорочення діафрагми, нижній сфінктер стравоходу та ін. Особливе значення має стравохідний сфінктер. Усе, що провокує його слабкість, подразнення і розтягнення, спричиняє порушення його функцій, а, отже, і викликає печію.

Печія може бути симптомом деяких захворювань, але також часто має функціональний характер.

Так, наприклад, виникнення печії можуть провокувати деякі продукти харчування.

Ті, хто страждає від печії, добре знають, що найчастіше вона виникає після їжі, і навіть пов'язують її з конкретним видом продуктів.

Викликати печію можуть продукти з такими властивостями:

1. Ті, що підвищують кислотність шлункового соку (наприклад, цитрусові).

2. Ті, що подразнюють слизову оболонку стравоходу та шлунка (наприклад, алкоголь).

3. Ті, що викликають здуття живота (наприклад, газувана вода або здоба).

4. Ті, що стимулюють виділення травних соків і жовчі (наприклад, жирне та смажене).

5. Ті, що містять речовини, які розслаблюють сфінктер стравоходу і провокують потрапляння вмісту шлунка до стравоходу (наприклад, кава і м'ята).

Нижче подано перелік найпоширеніших харчових продуктів, які викликають печію.

1. Алкогольні напої. Алкоголь розслабляє сфінктер стравоходу, подразнює слизову шлунка і стравоходу, збільшує кількість виробленого шлункового соку, підвищує чутливість стравоходу до кислоти, а також сприяє розвитку хронічного запалення в слизовій оболонці шлунка та стравоходу. У результаті – зниження тону нижнього сфінктера стравоходу, закидання вмісту шлунка до стравоходу і печія. За здатністю викликати печію серед алкогольних напоїв перше місце посідають червоні вина.

2. Цитрусові (апельсини, грейпфрути, лимони), томати та соки з кислих фруктів і ягід. Усі вони містять органічні кислоти, тому подразнюють слизову стравоходу, стимулюють травлення і викликають збільшення кількості шлункового соку і підвищують його кислотність, що призводить до потрапляння його до стравоходу і появи печії.

3. Недозрілі або кислі ягоди та фрукти в сирому вигляді подразнюють слизову оболонку шлунка.

4. Наваристі супи та борщі на м'ясному бульйоні сприяють підвищенню кислотності шлункового соку.

5. Смажені та жирні продукти, важка їжа призводять до уповільнення процесу травлення. Вони перебувають у шлунку довше, ніж інші продукти харчування, викликаючи активне виділення травних соків і жовчі, що призводить до кислотного рефлюксу.

6. Кава. Кофеїн розслабляє м'язи сфінктера, що сприяє потраплянню шлункового соку до стравоходу і виникнення печії. Він також стимулює шлункову секрецію і підвищує кислотність, яка часто призводить до печії і розладів шлунка.

7. Газовані напої, пиво і квас, які містять вуглекислоту. Усі шипучі напої розтягують шлунок, справляючи такий самий вплив, як і переїдання. Карбонізація призводить до збільшення кількості газів і тиску їх на стінки шлунка, що призводить до стимуляції шлункової секреції та кислотного рефлюксу.

8. Гострі соуси та спеції подразнюють слизову стравоходу й шлунка,

стимулюючи виділення шлункового соку. Насамперед це чорний перець, перець чилі й оцет.

9. Шоколад і м'ята розслаблюють сфінктер, що призводить до рефлюксу.

10. Молоко. При появі печії багато людей п'ють молоко, вважаючи, що воно може вирішити цю проблему. Проте насправді молоко посилює печію, а не позбавляє від неї. Луг з молока на якийсь час нейтралізує кислоту шлункового соку, молоко вурдиться і на кілька секунд печія проходить. Однак потім молочний білок ще активніше стимулює вироблення соляної кислоти, і вміст шлунка стає ще більш кислим, що тільки підсилює печію.

11. Рафінована вуглеводна їжа (борошняне, солодке, свіжа випічка) викликає підвищення газоутворення, і як наслідок – печію.

12. Занадто гаряча і дуже холодна їжа. Гаряча – сприяє подразненню стравоходу і порушенню функції сфінктера. Холодна – пригнічує шлункову секрецію і надовго затримується в шлунку. Якщо ви страждаєте від печії і занадто часто вживаєте будь-які продукти із цього списку, можливо, варто обмежити їх у своєму раціоні. І якщо проблема має функціональний характер, вона може бути вирішена.

ІНЖИР

Можливі назви: фіга, смоква, виноград.

Опис: солодке й соковите грушоподібне супліддя фігового дерева, листопадного фікуса, що має численні дрібні, схожі на насіння плоди. Воно належить до сімейства тутових (Moraceae). Деякі види фігових дерев плодоносять двічі на рік. Зібрані навесні ранні фіги дуже м'які й соковиті. Пізні фіги збирають наприкінці літа або на початку осені.

Властивості та показання.

Вуглеводи – найбільш значущий компонент у складі інжиру, вони

складають близько 16 % від його маси. Більшість вуглеводів складається з моносахаридів, або простих цукрів (глюкози, фруктози), і мінімальної кількості дисахаридів (сахарози). Вміст білків у складі інжиру ледь сягає 1 %, а вміст жирів – тільки 0,3 %.

Інжир досить багатий на вітаміни B1, B2, B6, та E, проте бідний на вітаміни A і C. Інжир містить калій, кальцій, магній і залізо. Мікроелементи, такі як цинк, мідь і марганець, містяться в значних кількостях.

Інжир легко засвоюється і справляє пом'якшувальну дію на дихальні шляхи та кишковий тракт. Він також є проносним і сечогінним засобом. Вживання інжиру особливо рекомендується у таких випадках:

Бронхіальні захворювання.

Сушений інжир, розмочений або зварений у молоці, добре діє на органи грудної клітки, борючись з інфекціями. Інжир усуває кашель, полегшує відхаркування і пом'якшує дихальні шляхи.

Його рекомендують вживати при хронічних бронхітах, а також у разі виникнення гострих респіраторних інфекцій, викликаних застудою або грипом.

Запори. Свіжий і розмочений сушений інжир особливо корисний при повільній кишковій перистальтиці. Дія інжиру схожа на дію чорносливу. Він

пом'якшує шлунково-кишковий тракт і стимулює перистальтику.

Підвищена потреба в поживних речовинах. Інжир – чудовий продукт, корисний при анемії або втому внаслідок фізіологічних чи психологічних навантажень завдяки своїй зміцнювальній дії.

Для вагітних і мам-годувальниць, підлітків і всіх, хто займається фізичною діяльністю (спортсмени) або відчуває високу розумову й психологічну напругу (студенти), інжир може стати в пригоді як високопоживний, легкозасвоювальний та висококалорійний продукт.

Приготування та вживання.

Свіжий інжир повинен дозріти на дереві, щоб можна було по-справжньому насолодитися його чудовим смаком. Якщо його зібрати зеленим, до кінця він уже не дозріє. Свіжий інжир доступний у магазинах лише кілька тижнів на рік, оскільки його важко транспортувати та зберігати.

Сушений інжир втрачає дві третини води, яка в ньому міститься, що значно підвищує концентрацію в ньому цукрів, вітамінів і мінералів. Він доступний цілий рік. Якщо його замочити на ніч у воді, він вбере в себе достатню вологу.

Зварений у молоці (бажано використовувати рослинне молоко): півдюжини сушених фігових плодів,

зварених у півлітра молока, – чудовий засіб від кашлю й харкотиння, особливо якщо додати кілька ложок меду.

У сушеному інжирі сконцентрована більшість його поживних речовин, за винятком вітамінів C і E.

Цілюща дія сушеного інжиру на дихальні шляхи та кишковий тракт перевершує навіть дію свіжого інжиру.

Джордж Р.

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20

(*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Радіо «Голос надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- ▶ Через додатки для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі через подкасти
- ▶ На УР-1 **СБ 17:30 / НД 07:55**
- ▶ УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

Норе.UA
телеканал Надія

дивіться обидва сезони в

В ЕФІРІ в неділю **21:30**

ФІЛОСОФСЬКИЙ КАМІНЬ

Якщо Ви полюбляєте загадки та мудрість...
Якщо Ви не боїтеся складної правди, навіть якщо вона з часткою жарту...
Якщо Ви шукаєте засіб, що перетворює та оживлює...

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги всегда под рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

